

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

ranti for banklån i anledning af konkrete eksportordrer, dels ved garanti mod, at et tilgodehavende i udlandet indefrys, den såkaldte transfereringsgaranti, dels som solvensgaranti overfor vekslere, der er trukket på udenlandske kunder, og endelig som garanti mod tab på konsignationslagre i udlandet, f. eks. ved at disse varer bliver usælgelige. Når disse forskellige formål lægges sammen, tror jeg ikke, der behøves nogen nærmere forklaring på, hvorfor det ikke vil være helt rimeligt at slå disse to udvalg sammen. I hvert fald ville det medføre, at udvalgene blev af større omfang, end det af andre grunde ville være praktisk. Jeg håber, at jeg hermed stort set har svaret på de spørgsmål, der er fremme.

Løvrigt er jeg glad for, at vi får en udvalgsbehandling, hvor vi vil kunne komme nærmere ind på spørgsmålet, og det skal være mig en glæde ved den lejlighed at give en nærmere orientering om administrationsarbejdet, som jeg forstår at flere af ordførerne kritiserede, og jeg tror, vi i udvalget kan give en både indgående og også tilfredsstillende forklaring på dette område.

Einer-Jensen: Jeg synes, den højtærede handelsminister gav mig ret i de betragtninger, jeg havde gjort vedrørende beløbets størrelse. Den højtærede handelsminister sagde, at de begrænsede beløb nødvendiggjorde strengere behandlinger. Det vil sige, at nu da beløbet bliver mindsket, bliver behandlingsmåden endnu strengere. Vi må så i udvalget finde udveje her, for det er mit bestemte indtryk, som det allerede er blevet sagt af det ærede medlem hr. Foged, at det nedsatte udvalg har stillet meget strenge krav vedrørende de lånebevillinger, der er sket.

Jeg hører også nu, at lån til håndværkere kan komme ind under loven. Jeg ved i og for sig ikke, hvorfor man har lavet en ny titel og begrænset loven, men naturligvis, hvis den kan opfylde formålet, er det bare et spørgsmål om størrelsen af de beløb, der kan stilles til rådighed.

Den højtærede minister sagde, at det ikke var hensigten at nedsætte et nyt udvalg. Det er jeg i og for sig tilfreds med. Nu kunne man måske have nøjedes med at skrive i det nu forelagte lovforslag, at det udvalg, der bestod, fungerede videre. Hvad udvalgets sammensætning angår, er dette jo udtrykt lidt vagt i forslaget.

Jeg håber, at vi ved den kommende udvalgsbehandling kan få klaret alle disse

spørgsmål, og jeg gentager, at mit parti gerne medvirker til gennemførelse af en lov på dette område, ikke mindst under hensyn til, at det er en fortsættelse af den lovgivning, der i sin tid blev indledet af daværende handelsminister Krag, en lovgivning, som jo ikke i sin start havde så forfærdelig meget medvind fra de nuværende regeringspartier.

Rager: Jeg ved ikke, om jeg skal være den højtærede minister taknemlig for hans åbenhjertighed, eller jeg skal beklage den. Det er naturligvis altid rart at få øst det rigtige ud, men jeg vil jo ikke sige, at den højtærede ministers udtalelser med hensyn til håndværkets stilling egentlig har gjort sagen lettere. Den højtærede minister sagde, at en bestemmelse vedrørende håndværket havde været med i lovforslaget, men den var faldet ud, og det var sket på grund af disse ominøse to linier, der står sidst i § 1. Så mente ministeren, at man nok alligevel på en eller anden måde kan få håndværket med ind, når loven skal administreres i praksis. Ja, det er nu et tilsagn, som jeg ikke tør forlade mig på er tilstrækkeligt til, at jeg kan overbevise mine meningsfæller om, at loven så vil være rigtig. Næh, der er naturligvis en anden udvej, og den vil jeg anbefale den højtærede minister at tænke over, og det er denne: at vi følger håndværket ind igen og lader de to linier gå ud, som har været generende. Det vil få min fulde tilslutning.

Jeg kan ikke lade være med at henvende et par ord til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Hr. Oluf Pedersen benytter jo enhver lejlighed til at ride de forskellige køphest, han har på stald, og han havde dem da også fremme i dag. Jeg synes, det ærede medlem har opfattet det, der sker ved denne lov, helt forkert. Det ærede medlem talte stadig om start af industrier, start af virksomheder. Jeg ved ikke, om der overhovedet efter denne lov kan ydes en eneste rød øre i lån til start af nogen virksomhed. Jeg har læst loven; det er jo vigtigere end bare at fremsætte nogle teoretiske bemærkninger i anledning af lovforslagets fremsættelse. Man skal vide, hvad der står; der står, at der kan „ydes lån til finansiering af produktivets- eller produktionsfremmende investeringer i industrivirksomheder“.

Dette synes at involvere, at det er modernisering af bestående virksomheder, der er tale om. Dermed falder formentlig den ganske morsomme indvending bort, at hvis folk søgte lån og ikke fik pengene, havde man gjort dem en dårlig tjeneste. Ja, sådanne tjenester risikerer man at blive udsat for hos enhver